

РЕШЕНИЕ

№ 231

гр. Пазарджик, 04.05.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – ПАЗАРДЖИК, XI НАКАЗАТЕЛЕН СЪСТАВ, в публично заседание на двадесет и осми април през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: Снежана Стоянова

при участието на секретаря Р.К.
като разгледа докладваното от Снежана Стоянова Административно наказателно дело № 20225220200381 по описа за 2022 година

за да се произнесе, взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.59 и сл. от ЗАНН.

Образувано е по жалба Г. Щ. М., ЕГН: *****, против НП № 2022-1818-05-4 от 12.01.2022 год. на Началника на сектор Охранителна полиция в РУ Пазарджик при ОДМВР гр.Пазарджик, с което на основание чл.218 „б“, във връзка с чл.194, ал.3 във връзка с ал.1 от Наказателния кодекс, на жалбоподателя е наложена глоба в размер на 200 (двеста) лева.

Релевираните в жалбата оплаквания се свеждат до твърдения за материална и процесуална незаконосъобразност на НП, с оглед на което се иска неговата отмяна. Основното възражение е, че процесното наказателно постановление е издадено без да е съставен АУАН, който да поставя началото на административно наказателно производство, което е засегнало правото на защита на жалбоподателя, което винаги се квалифицира като съществено процесуално нарушение с оглед произтичащите със съставянето на АУАН права и задължения и функциите на АУАН в административно наказателно производство, а именно значението му на правен акт, с който се повдига и предявява обвинение в извършване на административно нарушение. Твърди се, че нарушението не било доказано в изискуемата от закона степен на

несъмненост. При условията на алтернативност се иска изменение на наложената глоба до предвидения от закона минимум от 100 лева.

В съдебно заседание жалбоподателят, чрез надлежно упълномощен процесуален представител, поддържа жалбата и пледира за отмяна на НП. Претендира разноски.

Началника на сектор Охранителна полиция в РУ Пазарджик при ОДМВР гр.Пазарджик, не изпраща процесуален представител. Постъпило е писмено становище, с което жалбата се оспорва като неоснователна. Претендират се разноски и се прави възражение за прекомерност на претендираното адвокатско възнаграждение.

Съдът, след като съобрази становищата на страните, съобразявайки закона, по вътрешно убеждение и след като обсъди събраните по делото писмени и гласни доказателства при съблюдаване разпоредбата на чл.63 от ЗАНН прие за установено от фактическа страна следното:

Жалбоподателят Г. Щ. М., ЕГН *****, е санкциониран за това, че на неустановена дата през месец март 2021 г., е отнел чужда движима вещ - 1 брой мъжки сребърен пръстен, който тежал около 12гр., от владението на З. АС. Г. от с.Д., обл.Пазарджик, без негово съгласие, с намерение противозаконно да го присвои, като случаят е маловажен и са изпълнени предпоставките на чл.218 б, ал.2 от НК.

Наказателното постановление е съставено след прекратяване на досъдебното производство от прокурора и препращането му на АНО, на основание чл.36, ал.2 от ЗАНН.

От събраните в хода на административно наказателното производство доказателства съдът възприема следната фактическа обстановка:

На неустановена дата през месец март 2021г. св. З.Г. пътувал с микробуса си заедно със своя приятел – жалбоподателя Г.М. до детската градина в с.Сарая, за да вземе внуците си. На ръката си носел пръстена, описан по-горе, но го свалил и оставил на таблото на автомобила си преди да слезе от него. Жалбоподателя останал сам да го изчака. Тогава забелязал сребърния пръстен на таблото и го взел. На следващия ден св.Г. установил, че пръстена му го няма, спомнил си, че го бил оставил на таблото на автомобила, потърсил го там, но не го намерил. Усъмнил се, че М. го е взел и отишъл при

него да го попита къде му е пръстена. Последният първоначално отрекъл да го е взел, което провокирало св.Г. да подаде жалба до РУ – Пазарджик. Тогава жалбоподателя признал, че е взел пръстена и го е заложил в заложна къща. Отишъл да го откупва, но не му го дали. Жалбоподателя изразил съжаление за стореното пред св.Г., извинил му и му дал сумата от 200 лв. като обезщетение за отнетия пръстен.

От заключението на изготвената на досъдебното производство съдебно-оценъчна експертиза се установява, че стойността на 1 брой сребърен пръстен с тегло 12 грама възлиза на 96 лв.

Така описаната фактическа обстановка съдът възприе изцяло от показанията на св.З.Г. и приложените към административно наказателната преписка писмени доказателства, вкл. и от приложените по прекратеното досъдебно производство № 510/2021 г., които съдът цени като годни доказателства, предвид редакцията на нормата на чл.36, ал.2 ЗАНН. Събраните доказателства са еднопосочни, намиращи се в синхрон помежду си и по един безпротиворечив начин очертават горната фактическа обстановка.

При така установеното нарушение, както и неговото авторство в лицето на жалбоподателя са доказани по един несъмнен начин.

Що се касае до основното възражение, че липсвал АУАН, то неговата неоснователност следва от разпоредбата на чл.36, ал.2 от ЗАНН, която гласи: **„Без приложен акт административно наказателна преписка не се образува освен в случаите, когато производството е прекратено от съда или прокурора или прокурорът е отказал да образува наказателно производство и е препратено на наказващия орган“.** Процесния случай попада точно в тази хипотеза.

Определената като размер глоба не отговаря в пълна степен на конкретната обществена опасност на нарушението и на нарушителя, като съдът намира че същата следва да бъде намалена на 100 лева, т.е. до предвидения от закона минимум. Това становище на съда е съобразено изцяло с всички обстоятелства по делото, а така също и с обстоятелствата при които е извършено, вкл. и с това, че стойността на откраднатата вещ е възстановена от жалбоподателя на пострадалия в двоен размер.

Процесуалните представители на страните претендират разноски –

жалбоподателя направените такива за един адвокат в размер на 300 лева, за плащането на които своевременно е представил доказателства, а АНО юрисконсултско възнаграждение, което съдът определя в размер на 80 лева, предвид ниската фактическа и правна сложност на делото.

По въпроса за разноските на основание чл.144 от АПК субсидиарно приложение следва да намерят правилата на ГПК, тъй като се касае за изменение на атакуваното наказателно постановление и изменение на размера на наложената глоба. В този смисъл разноските следва да се присъдят по съразмерност съответно на намаляването на размера на глобата. Ето защо жалбоподателят следва да бъде осъден да заплати на ОДМВР-Пазарджик - учреждениято, към което принадлежи органа, издал НП, юрисконсултско възнаграждение по съразмерност в размер на 40 лв. От своя страна ОДМВР – Пазарджик като учреждение, към което принадлежи органа, издал НП следва да бъде осъдена да заплати на жалбоподателя сума в размер на 150 лева – разноси за адвокатско възнаграждение по съразмерност. Що се касае до направеното възражение за прекомерност на претендираното адвокатско възнаграждение, то е неоснователно, тъй като същото е договорено, съответно изплатено в минимално предвидения размер, определен в чл.18, ал.2 във връзка с чл.7, ал.2, т.1 от Наредбата № 1 от 9 юли 2004 г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения.

По горните съображения, и на основание чл.63, ал.7, т.2, предл.1-во от ЗАНН, РС – Пазарджик

РЕШИ:

ИЗМЕНЯ НП № 2022-1818-05-4 от 12.01.2022 год. на Началника на сектор Охранителна полиция в РУ Пазарджик при ОДМВР гр.Пазарджик, с което на Г. Щ. М., ЕГН: *****, на основание чл.218 „б“, във връзка с чл.194,ал.3 във връзка с ал.1 от Наказателния кодекс, е наложено административно наказание глоба в размер на 200 (двеста) лева, като намалява административното наказание глоба на 100 (сто) лева.

ОСЪЖДА Г. Щ. М., ЕГН: *****, адрес: село Д., улица „С. да заплати на ОДМВР-Пазарджик, представлявана от Директор, адрес: гр.Пазарджик, 4400, пл. „Съединение“ № 3 сума в размер на 40 лв. (четиридесет лева), представляваща юрисконсултско възнаграждение по

съразмерност.

ОСЪЖДА ОДМВР-Пазарджик, представлявана от Директор, адрес: гр.Пазарджик, 4400, пл. „Съединение“ № 3 да заплати на Г. Щ. М., ЕГН: *****, адрес: село Д., улица „С. сума в размер на 150 лв. (сто и петдесет лева) – разноси за адвокатско възнаграждение по съразмерност.

Решението подлежи на обжалване от страните пред Административен съд – Пазарджик в 14 - дневен срок от съобщението за изготвянето му.

Съдия при Районен съд – Пазарджик: _____